

DONCS
AIXÒ

MARCEL·LÍ
BORRELL

¿RES PÚBLICA?

Segons el Dret Romà, “res pública” (cosa pública) és el contrari de la “res privada” (cosa privada). D’aquí a república, una contracció i/o contradicció lingüística. Dies enrere, **Miquel Pueyo París** (Lleida, 64 anys), alcalde republicà, sostenia que *“El govern republicà de Lleida no serà un parèntesi excepcional de quatre anys”* (Nació Digital, 27/8/21). ¿Parèntesi excepcional el viacrucis republicà a ciutat? En paraules del mediapró **Jaume Roures**, *“Lleida és una ciutat discreta”*. (Mundo Deportivo, 14/9/21). De secreta, segons **Màrius Torres**, hem passat a discreta. Ens recorda el film “El discreto encanto de la burguesia”, amb que el sarcàstic **Luis Buñuel** posava a caldo aristocràcies republicanes. Aquest exordi ve a tomb per l’estat de la qüestió. La setmana passada multitudinaris botellons al Segre cabregen el veïnat; col·lectius proTuró de la Seu Vella blasmen per la brutícia que emmerda el futur Patrimoni Mundial de la Humanitat, perdó, Humanitat; paradistes del mercat **Ronda Fleming** (ei!, no confondre amb la rutilant Reina del Technicolor, anys 50) planten sengles pancartes com ara *“S.O.S. necessitem ajuda urgent”* i *“L’Ajuntament no té perdó. Ens té abandonats. És una màfia”*. Per tant, la ciutadania no sembla estar massa d’acord amb l’excepcional parèntesi republicà. ¿De res pública? Res.